

Chương 192: Thánh Kiếm Tiamata Thánh Tích Của Towan (5) - Dắt Olivia Về Phòng (͡° ͜ʖ ͡°) (Số từ: 3189)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:11 PM 18/04/2023

(Tluc: Từ chương 191 thì tôi để xưng hô Reinhardt-Olivia là anh-em nhé, vì tôi thích thế (◡̈))

Người ta nói bản chất con người không bao giờ thay đổi.

Olivia Lanze là một Senpai khá kỳ quặc, thích trêu chọc tôi, nhưng cuối cùng, bản chất cơ bản của cô ấy vẫn không thay đổi.

Cô ấy dường như vẫn cảm thấy có nghĩa vụ nhất định phải giúp đỡ người khác, và có vẻ như cô ấy nghĩ rằng đó sẽ là một sự cho đi để giúp đỡ người đã cứu cô ấy như vậy.

Khi tôi nghiêm túc nhờ cô ấy giúp đỡ, nhìn vào mắt cô ấy là tôi biết ngay rằng cô ấy sẽ làm bất cứ điều gì có thể.

Một người thường nhẹ dạ, nhưng sẽ luôn cố gắng giúp đỡ nếu cần.

—Đó chính là Olivia Lanze.

Hầu hết các sinh viên có thể không nhận thức được điều đó, nhưng Temple đang rơi vào tình trạng hỗn loạn vào lúc này, vì vậy tôi muốn thảo luận về câu chuyện khá tế nhị đó bên ngoài Temple. Tuy nhiên, tôi không thể mang Tiamata huy hống ra khỏi Temple. Ngay cả khi tôi cố ngụy trang nó thành một thanh kiếm luyện tập, rõ ràng là tôi sẽ bị bắt ở lối ra.

Bởi vì Thánh tích có thể là của một Ma thần dưới hình dạng một thanh kiếm đã biến mất, nó sẽ trông đáng ngờ nếu tôi đeo một thanh kiếm ở thắt lưng mà không có lý do chính đáng.

Vì vậy, tôi đã giải thích ngắn gọn cho cô ấy ở công viên trước ký túc xá.

Tôi nói về những gì đã xảy ra ở Darklands, thanh kiếm bị nguyên rửa, những gì xảy ra sau khi tôi mang nó đến Temple, và những gì chúng tôi phát hiện ra thông qua nghi lễ Dettomolian thực hiện.

Thanh kiếm bị nguyên rửa được cho là Thánh tích của Ma thần.

—Và tình trạng khó khăn của tôi khi nó đột nhiên quay trở lại với tôi bất kể tôi đã làm gì.

Với tốc độ đó, tôi có thể bị nghi ngờ là tông đồ của Ma thần.

Nếu Olivia Lanze đến gặp giáo viên hoặc nhà thờ buộc tội tôi về điều gì đó tương tự, tôi sẽ chết.

Tuy nhiên, tôi tin rằng cô ấy sẽ không làm điều gì đó như thế.

Olivia nhú mào sau khi nghe toàn bộ câu chuyện.

“Tất cả chuyện này thực sự rất khó tin...”

Khá nhiều thời gian trôi qua. Đó là một câu chuyện rất dài, sau tất cả. Olivia im lặng một lúc như thể cô ấy đang cố nhớ lại câu chuyện của tôi trong đầu.

“Ừm... anh không thể kể những điều này cho bất kỳ ai được. Nếu nhà thờ phát hiện ra, họ sẽ giết anh, bất kể anh có mang kiếm hay không. Họ thậm chí sẽ không cho phép anh xét xử dị giáo.”

Cô ấy phục vụ Towan, vì vậy cô ấy sẽ biết rõ nhất các linh mục và những kẻ điều tra dị giáo của Towan như thế nào.

Tôi, người được chọn làm chủ nhân của Thần Tham Nhũng, Thánh tích của Kier, vị thần đối lập hoàn toàn với Towan, sẽ phải đối mặt với thành kiến cực độ.

“Họ sẽ nghĩ rằng anh đã được Thánh tích thần thánh chọn bởi vì ngay từ đầu anh đã là một sinh vật sa ngã.”

Bất kể sự thật là gì, nếu một người được chọn bởi một thế lực xấu xa như vậy, thì họ đã phải trở nên xấu xa ngay từ đầu. Olivia Lanze biết rằng họ sẽ

giết tôi với kiểu logic đó làm cơ sở vì cô ấy đã từng phục vụ Towan.

“Tuy nhiên... em không biết nên giúp anh việc này như thế nào...”

Mặc dù cô ấy đã bị sốc khi biết rằng đó là Thánh tích của một Ma thần, Olivia dường như không biết làm thế nào để giúp tôi, người đã được chọn bởi thứ đó, bất kể cô ấy nghĩ về nó nhiều như thế nào.

Tuy nhiên, tôi đã lên kế hoạch trước những gì tôi sẽ nói.

“Olivia, mặc dù đây chỉ là suy đoán của anh, nhưng anh không nghĩ rằng đây thực sự là Thánh tích của Ma thần.”

“...Cái gì?”

Olivia Lanze đã rất ngạc nhiên khi tôi nói với cô ấy rằng đó thực sự không phải là Thánh tích của Ma thần sau khi khẳng định chắc chắn rằng đó là một Thánh tích.

“VẬY... anh nghĩ... nó không phải là Thánh tích mà chỉ là một vật thể đáng ngại nào đó sao?”

Tôi lắc đầu.

“Ngay từ đầu anh không nghĩ có những thứ như Thánh tích của Ma thần đâu.”

Những lời này dường như càng khiến cô bối rối hơn.

“...Thánh tích của Ma thần không tồn tại sao?”

“Ít nhất, đó là những gì anh nghĩ.”

Không có những thứ như Thánh tích của Ma thần.

“Vậy anh nghĩ đó là gì?”

“Anh đoán đó là Thánh tích của Towan, Tiamata. Anh nghĩ nó như thế này là kết quả của việc bị ô uế.”

“...Thật nực cười.”

Olivia, tất nhiên, phủ nhận hoàn toàn lý do lỗi bịch của tôi. Nó có thể là bất kỳ Thánh tích nào khác, nhưng đặc điểm của nó hoàn toàn trái ngược với Thánh kiếm Tiamata.

“Anh không có bất kỳ bằng chứng chắc chắn nào. Tuy nhiên, sau khi nghe giả định rằng đó là Thánh tích của một Ma thần, anh đã xem xét Thánh tích của năm vị thần vĩ đại. Từ những gì anh có thể nói, Thánh tích của năm vị thần vĩ đại đã xuất hiện liên tục trong hàng ngàn năm. Có những người đã sử dụng chúng, và lịch sử của họ được ghi chép rõ ràng.”

“...Đúng. Em biết rõ điều đó hơn bất cứ ai.”

Olivia Lanze biết nhiều về năm vị thần hơn tôi, người chỉ thực hiện một số nghiên cứu ngắn gọn vào ngày hôm trước, vì vậy lẽ ra cô ấy phải biết nhiều hơn về Thánh tích của các vị thần vĩ đại và những gì họ đạt được trên thế giới này.

Không phải lúc nào Thánh tích của năm vị thần vĩ đại cũng xuất hiện trong lịch sử.

Tuy nhiên, những câu chuyện kể về những người đã làm nên những điều tuyệt vời với họ vẫn tiếp tục xuất hiện.

“Tuy nhiên, trong toàn bộ lịch sử nhân loại, chưa từng có bất kỳ sự kể lại nào về Thánh tích của Ma thần đảo lộn nhân loại.”

"Đúng vậy..."

Không có gì được biết về Thánh tích của các Ma thần, thậm chí sự tồn tại của chúng cũng không được xác nhận.

Lời khai của Dettomolian...

Một sức mạnh bí ẩn nhưng vô cùng mạnh mẽ của thanh kiếm bị nguyên rửa...

Sức mạnh của nó có thể khiến người chết sống lại...

Thực tế là nó đã được phát hiện ở Darklands...

Dựa vào đó, người ta có thể suy đoán rằng đó có thể là Thánh tích của một Ma thần. Ban đầu, họ chỉ cho rằng đó là một Thánh tích thuộc về Kier, vị Thần Tham Nhũng. Temple cũng không đảm bảo tính xác thực của nó ngay lập tức.

Olivia tin chắc rằng thanh kiếm bị nguyên rửa mà tôi có là một Thánh tích.

Tuy nhiên, tôi bác bỏ rằng không đời nào nó lại là một thứ giống như Thánh tích của Ma thần chưa từng xuất hiện trong lịch sử trước đây.

“Người ta nói rằng lần cuối cùng Tiamata xuất hiện là 300 năm trước, và các tín đồ của Giáo hội Ma thần đã giết Quán quân cuối cùng của Towan và đã đánh cắp Tiamata và chạy trốn đến Darklands.” Olivia gật đầu trước lời nói của tôi.

“Đúng rồi. Sau khi Quán quân cuối cùng của Towan, Reigorn, bị sát hại bởi Giáo hội Ma thần, các tín đồ của họ... đã đánh cắp Thánh tích của Towan... và mang nó đến Darklands...”

Olivia xem lại câu chuyện mà cô ấy biết, nhưng dần dần chậm lại khi cô ấy nhận ra rằng tôi cũng đã tìm thấy thanh kiếm đó ở Darklands.

“Không thể nào, chẳng lẽ những kẻ sùng bái đã nguyên rủa Tiamata như bây giờ sao?”

“Đại loại thế.”

“Điều đó quá suy đoán. Em không thể tin rằng một Thánh Kiếm lại có thể trở thành một thứ như thế. Em chỉ không thể tin được.”

Chà, rất khó để thuyết phục Olivia. Cho dù cô ấy có từ bỏ đức tin của mình bao nhiêu đi chăng nữa, cô ấy không thể hoàn toàn quay lưng lại với Towan. Chỉ là quá nhiều phỏng đoán rằng có thể

làm hồng Thánh tích Tinh khiết để nắm giữ sức mạnh hoàn toàn ngược lại.

Sẽ chỉ là phỏng đoán nếu tôi không thuyết phục được cô ấy rằng Ma thần Kier và thần Towan là cùng một thực thể. Và tôi không thể giải thích cho cô ấy hiểu tại sao lại như vậy.

Đối với tôi, việc biết rằng không có bất kỳ vị Ma thần nào có nghĩa là tôi biết về hệ thống niềm tin thực sự của quý, và điều đó sẽ thực sự kỳ lạ đối với tôi khi biết.

Tôi thực sự chẳng hiểu gì khi biết những điều như vậy, vì vậy tôi không thể nói cho cô ấy biết sự thật về giáo hội của Ma thần.

Tiamata, Thánh kiếm có sức mạnh tiêu diệt Undead, có thể trở thành một thanh ma kiếm thống trị Undead. Thành thật mà nói, điều đó sẽ không có ý nghĩa với bất cứ ai. Ngay cả Eleris, người biết về hệ thống niềm tin của quý, sẽ không tin tôi nếu tôi nói với cô ấy.

Olivia tuyên bố rằng Thánh kiếm đã biến mất ở đâu đó trong Darklands và Thánh tích bị nguyên rửa đó cũng được tìm thấy ở đó, vì vậy cô ấy đơn giản là không thể tin lời khẳng định của tôi rằng đó là Thánh kiếm của Towan.

“Có thể nào không tìm thấy Thánh tích của Ma thần nào vì Darklands chưa được khám phá đầy

đủ không? Nó có thể chỉ xuất hiện trong số các Ma tộc phục vụ các vị Ma thần.”

Dự đoán của Olivia là hợp lý.

Giống như có Thánh tích của năm vị thần vĩ đại trong cõi người, sẽ không có Thánh tích của năm Ma thần ở Darklands và con người không biết về chúng? Và tình cờ, tôi đã tìm thấy một.

Có một điểm tôi có thể bác bỏ ở đây.

“...Chiến Tranh Nhân Ma. Nếu chúng có những vật phẩm như vậy, lũ quỷ sẽ sử dụng chúng trong chiến tranh. Tuy nhiên, Ma vương cuối cùng đã bị giết và tất cả kho báu của hắn đều bị lấy đi, nhưng trong số đó, anh không nghĩ họ tìm thấy thứ gì giống như Thánh tích của Ma thần. Nếu họ làm vậy, thì đã có tin đồn lan truyền khắp nơi rồi.”

"...Đúng. Anh nói đúng. Em tình nguyện tham gia Chiến Tranh Nhân Ma, mặc dù em không thực sự chiến đấu trong đó. Em chưa bao giờ nghe nói về bất cứ thứ gì giống như Thánh tích của Ma thần được nhìn thấy.”

Nếu có những thứ như Thánh tích của Ma thần, không đời nào lũ quỷ không sử dụng chúng trong cuộc chiến cuối cùng chống lại con người. Olivia thực chất đã tham gia vào Chiến Tranh Nhân Ma với mục đích chữa trị và hỗ trợ những người lính bị thương.

Cô ấy biết rõ hơn bất cứ ai về những thông tin họ có hồi đó. Cô chưa từng nghe nói về những con quỷ sử dụng những vật phẩm mạnh mẽ như Thánh tích của Ma thần hay gì đó.

Họ đã cướp sạch tất cả kho báu và vật phẩm ma thuật của Lâu đài Ma vương, nhưng không có thông tin nào về việc họ tìm thấy Thánh tích của các vị Ma thần ở đó.

Olivia sẽ biết rõ hơn về những điều đó hơn tôi.

Nếu họ có những vật phẩm mạnh mẽ như Thánh tích của Ma thần ở Darklands, tại sao chúng không được sử dụng trong Chiến Tranh Nhân Ma? Vì vậy, Olivia dường như ngày càng không chắc chắn về lời nói của tôi rằng ngay từ đầu đã không có bất kỳ Thánh tích thần thánh nào của Ma thần.

Đó là một suy luận bắt đầu với kết luận của nó.

—Không có thứ gọi là Thánh tích của Ma thần.

Nếu đúng như vậy, thanh kiếm bị nguyên rửa tuyệt đối không thể là Thánh tích của Ma thần. Nếu vậy, chỉ có một kết luận mà người ta có thể đưa ra: Đó là Thánh tích của một trong những vị thần vĩ đại.

Nhưng tại sao Thánh tích của một vị thần vĩ đại lại biến thành một thứ như thế?

Tiamata biến mất cùng với những tín đồ Ma thần đã mang nó đến Darklands. Trên đường đi, những

người thờ phượng đã làm điều gì đó với Thánh tích thiêng liêng.

—Đó là dự đoán của tôi cho đến nay.

“Đầu tiên, đây là những gì anh nghĩ. Không có thứ gọi là Thánh tích của Ma thần có thể đột ngột xuất hiện từ hư không. Tuy nhiên, không thể có một vật phẩm quá cũ và có sức mạnh như vậy nếu nó không phải là Thánh tích. Vì vậy, đó là lý do tại sao anh nghĩ rằng Thánh tích thiêng liêng này của một trong năm vị thần đã bị hủy hoại để trở thành như vậy.”

Nếu những gì tôi nói là sự thật, tôi có thể sẽ bị nhảm là chủ nhân của Thánh tích thậm chí còn không tồn tại của một Ma thần—thực ra Tiamata đã bị ô uế đôi chút.

“Ừm, em biết anh đang nói về cái gì. Trước đây, em sẽ không bao giờ tin bất cứ điều gì anh nói...”

Nếu tôi nói với cô ấy rằng khi cô ấy vẫn còn là một tín đồ trung thành của Towan, cô ấy sẽ coi đó là một hành động báng bổ to lớn đối với nữ thần của mình.

“Nếu những gì anh nói là sự thật, em sẽ chỉ thất vọng hơn một chút về các vị thần.”

Tuy nhiên, cô ấy không còn phục vụ Towan nữa, vì vậy cô ấy không tức giận với lời nói của tôi, bất kể

việc đó có thể làm hỏng Thánh tích của Towan hay không.

Không một linh mục nào khác của Towan tin tôi, vì vậy họ cũng sẽ không có lý do gì để thử khôi phục nó.

Người ta phải tin chắc rằng thanh kiếm bị nguyên rửa là Tiamata và người ta phải khôi phục lại hình dạng ban đầu của nó.

“Em sẽ xem qua nó. Em không biết liệu mình có thể thanh tẩy nó hay không, nhưng ít nhất em có thể thử.”

Tuy nhiên, Olivia sẵn sàng thử mà không gặp nhiều phản kháng.

* * *

Thánh tích của Ma thần đã biến mất.

Nó đã rời khỏi tay của Reinhardt và cô ấy, vì vậy cô ấy nghĩ rằng đó là vấn đề để các giáo viên lo liệu.

Tuy nhiên, cô cũng cảm thấy hơi băn khoăn.

Trong những tình huống như vậy, Reinhardt thường cố gắng làm điều gì đó. Có lẽ anh ta đang làm điều gì đó liều lĩnh một mình, gây ra rắc rối lớn hơn.

Ellen đã lo lắng, đó là lý do tại sao cô ấy cố giữ anh ta trong phòng tập để ngăn anh ta làm bất cứ điều gì vô ích.

Tuy nhiên, Reinhardt đã vội vã đi đâu đó sau bữa sáng.

Reinhardt chắc chắn lại làm điều gì đó liều lĩnh một lần nữa. Nghĩ rằng mình sẽ kéo anh ta đi nếu tìm thấy Reinhardt, Ellen đợi Reinhardt ở sảnh đợi, người đã đi đến đây là người mà-ai-cũng-biết.

-Và em thực sự chỉ muốn nhìn quanh phòng anh sao? (Reinhardt)

-Sao, tất nhiên rồi. Có gì à? Anh nghĩ em sẽ ăn tươi nuốt sống anh sao? (Olivia)

-Làm ơn... Đừng nói những điều như thế. (Reinhardt)

Khung cảnh đang đến gần cô đã hoàn toàn phá tan sự lo lắng của Ellen.

—Olivia Lanze, học sinh năm thứ năm mà Ellen thỉnh thoảng cũng bắt gặp, vừa bước vào ký túc xá Class A năm nhất trong khi bám lấy cánh tay của Reinhardt.

Cô gần như dính chặt vào cánh tay anh.

Họ không gặp nhau thường xuyên, nhưng ngay khi cô ấy ở cùng với Reinhardt, cô ấy sẽ cư xử thân mật quá mức với anh ta - đó là những gì Ellen biết.

-Có lý do cụ thể nào khiến em muốn vào phòng anh như vậy không? (Reinhardt)

-Em tự hỏi. Hê hê. Tại sao nhỉ ~? (Olivia)

-Em dám làm gì kì cục anh sẽ hét lên đấy.
(Reinhardt)

-Ooh ~ Anh đã nghĩ gì vậy? Vậy ra anh cũng là con trai à~? (Olivia)

Reinhardt mang vẻ mặt khó chịu trong khi nữ Senpai đang ôm tay anh ta đang cười rạng rỡ.

Ellen lo lắng vô ích. Nữ Senpai đó muốn vào phòng của Reinhardt, và anh ta dường như đã miễn cưỡng đồng ý.

Reinhardt giao tiếp bằng mắt với Ellen nhưng chỉ lướt qua cô ấy giả vờ như không biết cô ấy.

-Anh không ăn vặt hay uống trà sao? (Olivia)

-KHÔNG. Em thậm chí đang mong đợi điều gì ở anh? (Reinhardt)

Ellen cảm thấy hơi lo lắng khi nhìn Reinhardt bị kéo đi.

Cô lo lắng rằng Reinhardt sẽ gây rắc rối, nhưng anh không định làm gì cả. Anh ấy chỉ thường dành thời gian cuối tuần của mình.

Dù sao...

Dường như có một thứ cảm xúc không tên đang ngọ nguậy trong lòng Ellen.

Đó là một cảm giác lạ lẫm mà cô chưa bao giờ cảm thấy trong đời.

-Buông anh ra đi! (Reinhardt)

-Tại sao? Anh cũng thích nó mà phải không.
(Olivia)

-Anh không có! Anh không thích điều này?!
(Reinhardt)

-Vậy bây giờ anh đang nói lớn tiếng với em hả?
Anh có muốn gặp rắc rối không? (Olivia)

-Ah...Thật phiền phức... (Reinhardt)

Cảm giác như có thứ gì đó đang bóp nát trái tim
Ellen hoặc thắt chặt xung quanh nó.

Nó giống như một con bọ đang bò quanh trái tim
và trong đầu cô.

Nó thực sự... khó chịu.

Thật là một cảm giác kỳ lạ.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra
chương nhé.)*

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading